

STELLING

JE BENT WAT JE JE HERINNERT.

De herinnering is de verinnerlijking van een ervaring of van een beleving om ze van hun tijdelijkheid en voorlopigheid te verlossen.

De herinnering is de grote sorteerder van het tijdloze en van het aan het moment gebonden vluchtige.

De jongere broer van de "Herinnering" heet "Herhaling". "Herhaling" zoekt altijd de bevestiging van "Herinnering". Beiden hebben ook dezelfde oorsprong, te weten: De vereniging van Chronos (Vader Tijd) met Verlangen. Chronos en Verlangen hadden ieder afzonderlijk één doel voor ogen. Beiden waren op zoek, - gelijk de alchimisten op zoek waren naar de steen der wijzen om lood in goud te veranderen -, naar het geheim om de tijd stil te laten staan, al was het maar voor één luttele minuut, om mee te beginnen. Hoe ze ook experimenteerden om de tijdloosheid te ontdekken, het bleek dat deze het indringst werd ervaren ten tijde van de echtelijke vereniging. Om de schijnbare tijdloosheid daarvan te meten, hadden ze twee klokken aangeschaft: één om stil te zetten wanneer de vermeende tijdloosheid intrad en een tweede klok om de duur van de tijdloosheid te meten. Proefondervindelijk ontdekten zij nu dat ook "tijdloosheid" mettertijd verstrijkt. Wel hadden ze "Tijd" gecreëerd met de geboorte van hun tweeling: "Herinnering" en "Herhaling". De tweeling zou het onderzoek naar de tijdloosheid van hun ouders voortzetten. Zij begaven zich daartoe onder de mensen en zij zouden de mensheid helpen om alle goede -en merkwaardige momenten uit hun leven alswel de gelukkige -en ontroerende momenten opnieuw te laten beleven, wanneer ze dat zouden willen.

Tijdens hun speuren kwamen ze een wonderbaarlijk soort mensen tegen, die niet door hun medemensen direkt als wonderbaarlijk herkend werden, te weten: De Schrijvers van brieven. Zij konden "de Tijd" stilzetten. Door het transformatieproces van de verinnerlijkte beleving, oftewel de herinnering, (die opgehaald en overgebracht naar een hedendaagse context ook wel "Gedachten" genoemd worden) in geschreven woorden op papier staat de tijd stil.

Vera kwam gisterenavond naar Amsterdam voor een eerste vergadering van mede-eigenaren van het grachtenpand Keizersgracht 702 en bracht de copie van de brief dd November 1992 die vader aan Elsberth geschreven heeft mee. Toen Vera weer naar Rhooon vertrokken was om zich daar te ontfermen over de haar toevertrouwde schepselen God's in de vorm van een hond en ik terruggekeerd was op mijn mansarde, heb ik vader's brief gelezen en daarna deze heel voorzichtig bij mijn oor gehouden. De brief tikte niet; de tijd, in de daarin beschreven tijdspanne, was stil gezet door de schrijver.

Rhooon, 21 Januari 1995
Beste Ouders in Zwitserland

Zie hier mijn reactie
(word. processed; all done by myself) op vader's
brief en Zydelsips ook een beetje op de brief
van Don Janus uit 1978.

Raadselachtig is het wat de mens onthoudt
uit de duizenden indrukken die hij per dag
ontvangt. Dat is per mens zo verschillend,

Van daar dat er zo'n gevarieerde belofstelling
onder de mensen bestaat, wat de ontmoeting
met een medemens zo boeiend kan doen zijn.
Ik laat voor het bepalen van mijn gedachten
(de kip of het ei "Causaliteit," van de belofstelling)
oorzaak of gevolg van het onthouden van de
indrukken, die men onthoudt —, terzijde.
Veel vroege indrukken moeten "NON-VERBALE"
indrukken pleest zijn, die, "hinneninterpretiert,"
het veel later, in woorden geformuleerd, beeld
scheppen. De vertelde beleving van vele decaden
heer behoeft niet de werkelijke, geleefde, beleving
gewest te zijn. B.v. Slechte schoolresultaten worden
misschien niet overwegend (of overwegend niet)
bepaald door het onderlijke milieu. Het kan wel
een factor zijn in het geheel.

Uit de vele indrukken/ontmoetingen die in je le-
ven passeren, kan een enkele open schijnlijk onbe-
langrijke indruk/ontmoeting bepalend zijn voor je
verder leven. Achteraf besef je pas hoe belangrijk
dat moment in je leven was. Voor vader was
dat de ontmoeting met Bertie van der Have, een
scharnierpunt in je leven, zo blijkt uit je brief.
Terugkijkend, durf ik te beweren dat ik misschien
slechts voor 1% het voor mijn leven zo bepalende
toeval permanaged heb. Het is voor velen onver-
teerbaar en onverdraagelijk om te accepteren dat
hun succes in het leven, of zo je wilt, in de maats-
chappij, voor 99% door toeval bepaald is. (2

Van de vele "scharnier" momenten die mijn leven
rijk is, wil ik ter illustratie er wel één uithalen.

Ik slaafde voor mijn Kandidaats-examen Rechten
op voordracht van de Pedel van de Universiteit. In
de Studenten Almanak 1964/65 van het USC stond
over mij het volgende variium: "Dirkzwager slaafde
met de hakken over de Galensloot." Zoals je
wel zult begrijpen, de goede man (God hebbe
zijn ziel) heette Galensloot. Ik zou mij een
hele reeks van consequenties kunnen indenken
inlien ik niet geslaafd zou zijn b.v.: Niet in de
Commissie van Bestuur; opgehouden zijn met studie-
ren; niet in het bankvak terecht gekomen; planni-
preerd zijn naar Australië; dan was ik nu een rijke
schapenboer misschien; planni-preerd naar Zuid-Afri-
ka dan was ik misschien nu een Vietnaam; mij
inperet voor het mishandelde dier en had Brigitte
Bardot - die dezelfde belofstelling heeft in Frankrijk
mijn pad gekruist. en zou zij heel misschien
jullie schwandochter pleegt kunnen zijn. God
knaas! Kortom, de omstandigheden die zich
aandienen bepalen je leven en veel, nogmaals,
wordt bepaald door het toeval.

Ik las laatst dat de invloedrijkste factoren
die de werkelijkheid (waartoe wij ook toe behoren)
vormgeven zijn a) alledaagsheid en b) middel-
matigheid. Dat stelde mij perust. De volgende
generatie Dirkzwager kan zich daarin staande
houden en handhaven, is mijn stellige overtuiging.

Ik wens jullie een heerlijke tijd toe met veel zon
en meeuw naar aan de voet van de TOVER Berg
Veel liefs + Groeten ook van Kera. Dady

"It's just my little fantasy. A stranger comes up to me on the street, shakes my hand, smiles, and says, 'Thanks for being here. Without you the world would be a poorer place.'"